

IN MEMORIAM

RADOSAV MIĆKOVIĆ, dipl. inž. agronomije

Smrt je otrgla iz naših redova još jednog iz plejade svijetlih likova poljoprivredne struke. Trideset prvog decembra 1983. godine umro je u Titogradu, u svojoj 56. godini, uvaženi kolega, dobar čovjek i drug, cijenjeni poljoprivredni stručnjak Radosav Mićković, diplomirani inženjer agronomije.

Pokojni Radosav rođen je 21. marta 1928. u Bezjovu (Kuči) u čestitoj porodici Mićkovića. Osnovnu školu završio je 1939. na Cvilinu i dva razreda gimnazije u Podgorici školske 1940/41.

Za vrijeme rata prekinuo je školovanje i sa svim članovima porodice učestvovao aktivno u NOB-u, pretežno kao omladinski rukovodilac. Nakon oslobođenja Titograda nastavio je (1945) školovanje u podgoričkoj gimnaziji gdje je i maturirao (1948). Studirao je na Poljoprivrednom fakultetu u Sarajevu, na kojemu je i diplomirao, u januaru 1956.

Po završetku studija zaposlio se najprije u Zemljoradničkoj zadruzi u Doljanima (kod Titograda), odakle je 1958. prešao u Sarajevo u Upravu za planinske pašnjake i u Sekretarijat za poljoprivredu Bosne i Hercegovine, da bi se nakon četiri godine ponovo vratio na rad u Titograd u Birou za unapređivanje poljoprivrede, a zatim u Veterinarsko-poljoprivrednoj stanici Titograd, INKOM-u u Crmnici i, najzad, u Republičkom zavodu za statistiku, gdje je, usljed narušenog zdravlja, penzionisan 1980. godine.

Radosav je povjerene mu dužnosti i zadatke, u svim ustanovama, organizacijama i službama u kojima je radio, obavljao sa osobitom ljubavlju i visokim stepenom svijesti i zalaganja. Posebno se interesovao u struci za unapređivanje planinskih pašnjaka i planinskih društvenih i individualnih gazdinstava kako u Bosni i Her-

cegovini, tako i Crnoj Gori — na Komovima, Prokletijama i u drugim planinskim rejonima jugoistočne Crne Gore. O rezultatima svoga rada i zapažanjima u ovoj oblasti poljoprivrede, za nas osobito značajnoj, Radosav je objavio i nekoliko zapaženih stručnih radova u odgovarajućim publikacijama. Napisao je i veći neobjavljeni rad o korišćenju planinskih pašnjaka na Komovima.

Dolaskom druga Radosava u Republički zavod za statistiku 1972, poljoprivredna statistika u Crnoj Gori organizuje se i vodi u skladu sa savremenim statističkim načelima.

Veoma je zapažen društveno-politički rad druga Radosava, kao omladinca u Titogradskoj gimnaziji, a osobito kao studenta na Poljoprivrednom fakultetu Sarajevskog univerziteta. Nije bilo ni jedne progresivne omladinske akcije u njegovo vrijeme i u sredini u kojoj je boravio da u njemu nije bilo vidno učešće, zalaganje i doprinos druga Radosava.

Kao omladinac — gimnazijalac, učesnik je u omladinskim radnim akcijama na pruži Šamac — Sarajevo i Nikšić — Titograd, kao i u drugim omladinskim akcijama studenata Sarajevskog univerziteta. Nakon završetka studija zalaže se posebno na unapređivanju svoga sela i svoje opštine, posebno u poljoprivrednoj proizvodnji, izgradnji savremene putne mreže, dovođenju osvjjetljenja u svoje i druga susjedna sela. Na njegovu inicijativu rodno mu mjesto Bezjovo dobilo je električnu energiju znatno prije nego što bi da nije bilo njegovog energičnog zalaganja. I u toj oblasti djelatnosti bio je neumoran, sve dok ga neumitna bolest nije savladala i smrt otrgla iz naših redova.

Čitavog vijeka Radosav se odlikovao osobitim ljudskim vrlinama. Krasili su ga rijetko ljudsko poštenje, izuzetna skromnost, blagorodna priroda i kulturni čovječni odnos prema svima ljudima sa kojima se makar i jedanput susreo. Bio je postojan, primjeren drug, drag kolega i prijatelj, omiljen saradnik a, iznad svega, cijenjen čovjek.

Rodoljublje, humanost, postojanost i čestitost bile su dominantne crte Radosavova karaktera. Stoga je, svojim ličnim poštenjem, otvorena srca prema ljudima i neumornim radom i zalaganjem na ostvarivanju povjerenih mu zadataka, stekao veliku ljubav i poštovanje širokog kruga svojih kolega, saradnika i prijatelja. Ispraćen je na vječni počinak sa velikom pažnjom i poštovanjem širokog kruga braće, šire porodice i plemena, drugova i prijatelja, u svom rodnom mjestu, 1. januara 1984. godine.

Za veliku čovječnost i ljubav prema struci i doprinos njenom unapređenju, neka je trajan spomen i hvala dragom kolegi, dobrom čovjeku i drugu inž. Radosavu Mičkoviću.

Dr Ljubo Pavićević

DEBELJA Federika MATO, polj. tehn.

U Tivtu je 1. juna 1982. u 66. godini umro Mato Debelja, zaslužni poljoprivredni stručnjak. Pok. Mato rođen je 25. marta 1916. u Starom Baru u jednoj od najstarijih radničkih porodica. Završio je Srednju poljoprivrednu školu u Križevcima 1937. Prvo zaposlenje dobio je kao nastavnik Niže poljoprivredne škole u Baru, gdje je radio do 1945, kada je postavljen za sreskog poljoprivrednog referenta u Bijelom Polju. Rješenjem Ministarstva poljoprivrede i šumarstva NRCG 1947. postavljen je za šefa odsjeka Poljoprivredne mašinske stanice, u Bijelom Polju, odakle 1948. prelazi u Sreski zadružni savez u svojstvu višeg poljoprivrednog tehničara. Rješenjem ministarstva poljoprivrede i šumarstva NRCC 1949. postavljen je za pomoćnika direktora Državnog poljoprivrednog dobra »Nedakusi«, a 1950. za direktora istog dobra. Za upravnika Sreskog saveza zemljoradničkih zadruga postavljen je 1953. a 1. marta 1958. odlazi na rad u Oglednoj stanici za jadranske kulture — Bar u svojstvu upravnika voćnog rasadnika u Tivtu, gdje ostaje sve do 1963. kada prelazi u Narodni odbor tivatske opštine kao referent za poljoprivredu, gdje je i penzionisan 1971. godine.

U toku svog službovanja, pa i kao penzioner, sve do svoje smrti, bio je aktivan i zapažen društveno-politički radnik.

Za izvanredne zasluge na unapređivanju poljoprivrede kao stručnjak i rukovodilac, Odlukom Prezidijuma Narodne Skupštine FNRJ odlikovan je 1950. Ordenom rada III reda, a 1959 Predsjednik FNRJ odlikovao ga je ordenom rada II reda. U toku službovanja, pored dva ordena, dobio je i niz pismenih i drugih priznanja.

Neka je slava i hvala dragom drugu i kolegi i uglednom poljoprivrednom stručnjaku Matu Debelji, za njegov stvaralački rad, savjesno zalaganje na obavljanju povjerenih dužnosti, ljudske osobine i humane odnose prema ljudima i sredini u kojoj je živio i radio.

Maksim Plamenac, dipl. inž.